

ŠKOLNÍ VÍŘEŤ

HOBBY

EXKURZE

ROZHOVORY

FOTKY

ZÁBAVA

ZŠ LETOVICE
2022

Ahoj kamarádi,

přichází k Vám nové číslo školního časopisu. I když je už za okny jaro, my si připomínáme zimu, která je i tématem tohoto čísla. Kromě textů jsme přidali nejen fotografie, ale i obrázky některých z Vás. Myslíme, že tak je časopis ještě o něco hezčí. A co si můžete přečíst? Čeká Vás spousta článků o dění ve škole, zajímavá tvorba Vašich spolužáků, něco k zamyšlení a na závěr druhá část kuchařky. Tak pěkné počteníčko.

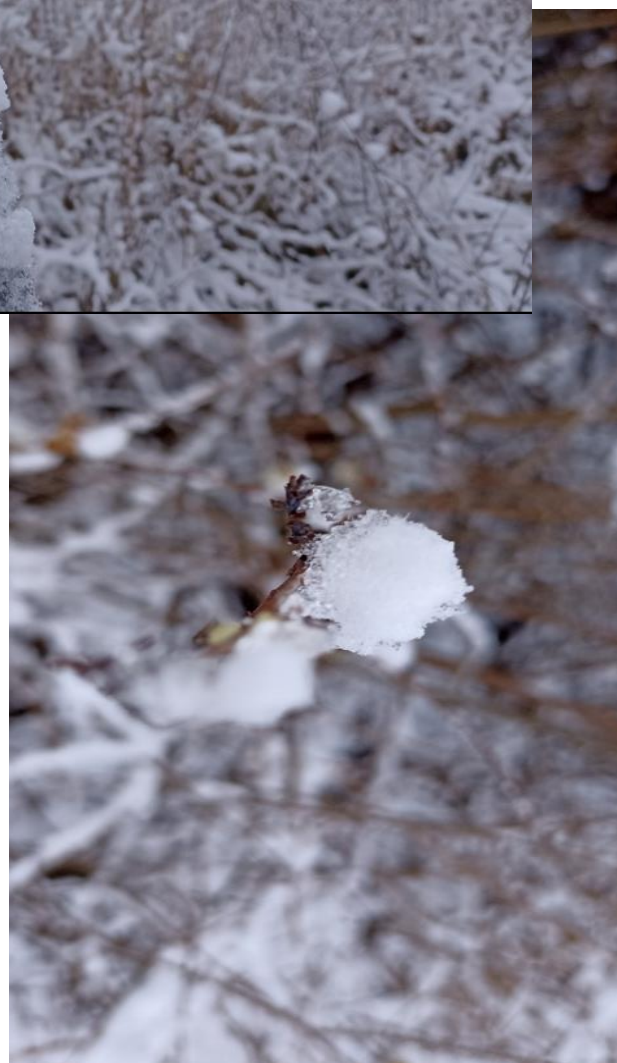
Redakce

Z obsahu:

Soutěže	5
Lyžařské kurzy	12
K zamyšlení	14
Vlastní tvorba	19
Kuchařka	25

Foto: Matyáš Chatrný

Zima

Elizabeth Korbelová

Všude zima, všude mráz,
zavítal k nám mrazík zas.
Hezky ho tu přivítejme,
cukroví mu nachystejme.
Vánoce jsou za pár dní,
ať si mrazík ještě bdí.
Po Vánocích Nový rok,
posunem se o jeden krok,
Tři králové čekají,
až projdou městem potají.

Kresba Patrik Chlup 8. D

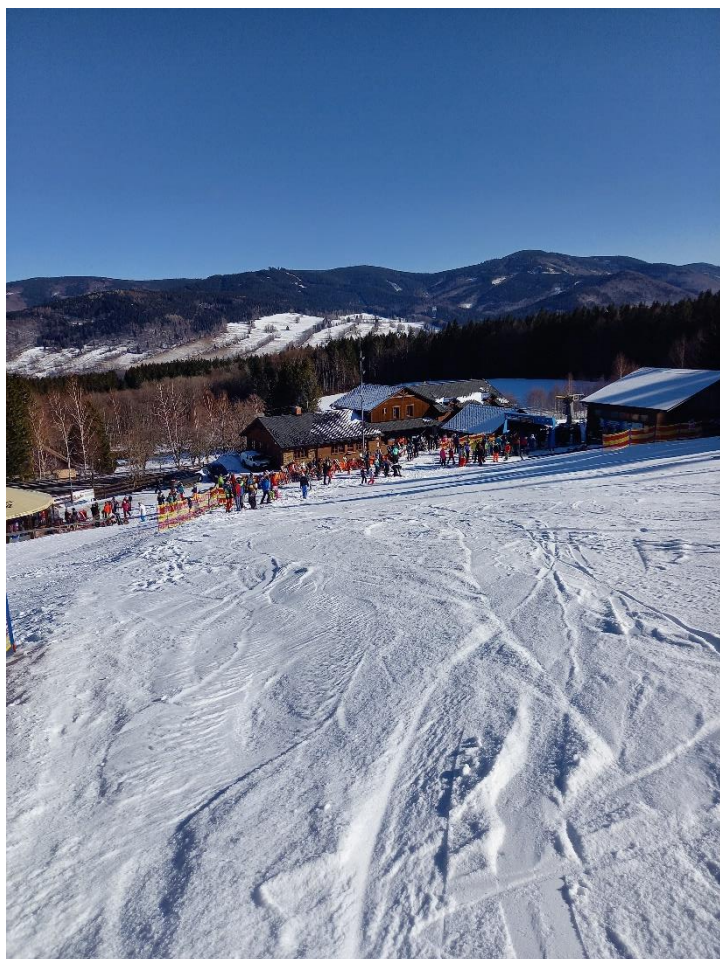
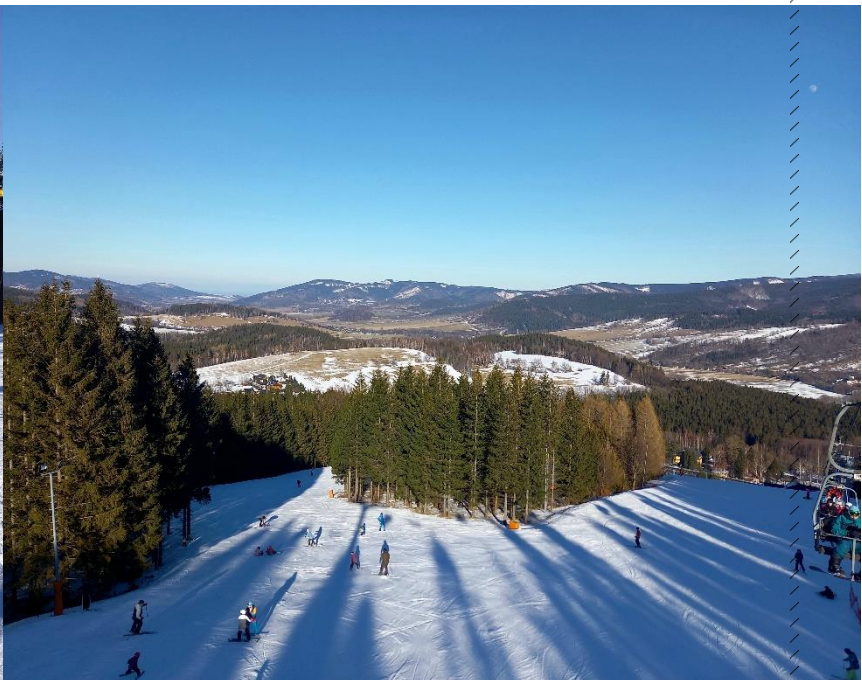
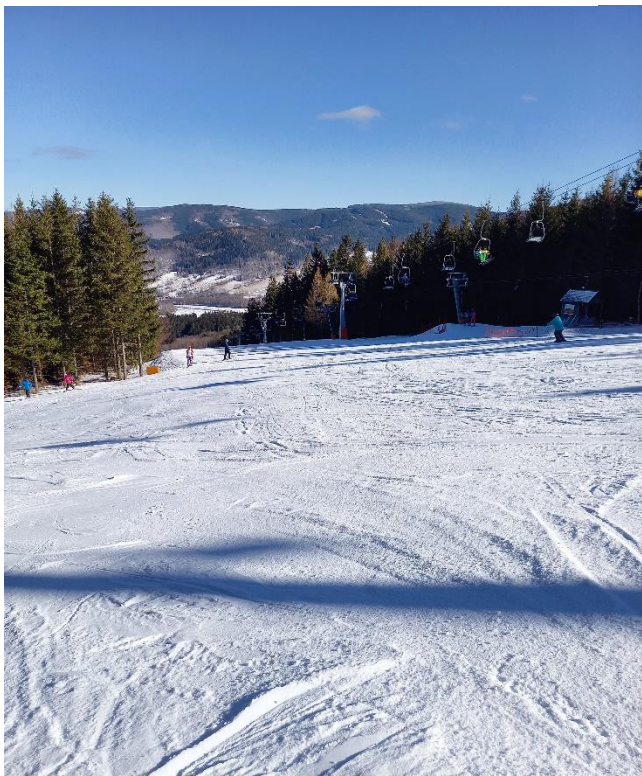

Foto Michaela Rosičová 8. B

Foto Matyáš Chatrný

OLYMPIJSKÉ HRY

Jejich vznik byl inspirován antickými olympijskými hrami, které se konaly od 8. století př. n. l. do 4. století n. l. v Olympii v Řecku. Roku 1896 se uskutečnily v Athénách první moderní olympijské hry a v roce 1924 pro sporty pořádané na ledu a sněhu vznikly Zimní olympijské hry. Na první novodobé olympiádě startovali pouze muži, r. 1900 se v Paříži poprvé představily ženy tenistky a golfistky. Později přibyla do programu i ženská lukostřelba. Olympiáda se pořádá každé 4 roky, právě byly zahájeny Zimní olympijské hry 2022 v Pekingu. Zahájení proběhlo 4. února a zakončení bude 20. února.

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Jsou to oficiálně 24. olympijské hry, které se konají v Pekingu, kde jsou již podruhé v historii. Poprvé to bylo v roce 2008. Je to první město, které hostilo jak zimní, tak i letní olympijské hry. Poprvé se uspořádaly roku 1924 ve francouzském Chamonie, kde bylo pouze osm disciplín. Letos se můžeme těšit až na 15 disciplín. Jsou to: alpské lyžování, akrobatické lyžování, biatlon, boby, curling, krasobruslení, rychlobruslení, short track, lední hokej (kterého se poprvé zúčastnily ženy), sáně, severská kombinace, skeleton, skoky na lyžích a snowboarding. Čechů se tento rok účastní 116 sportovců a jsou mezi nimi například Ester Ledecká, Martina Sáblíková, Patrik Bartošák či Michal Březina.

Rosičová M. a Halasová A. 8.B

V letošním školním roce se opět konají soutěže a olympiády a žáci naší školy se jich hojně účastní a jsou strááááášně šikovní 😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

Soutěže v měsíci lednu a únoru

Školní kolo olympiády v zeměpise

6. ročník

1. Elizabeth Korblová, 6.A
2. Karel Pecháček, 6.C
3. Jonáš Pospíšil, 6.A

7. ročník

1. Tereza Káčeriková, 7.C
2. Nikolas Náročný, 7.A
3. Šimon Kučera, 7.B

8. a 9. ročník

1. Zuzana Káčeriková, 9.D
2. Kristýna Šlégrová, 9.A
3. A. Luňáček, 9.D; P. Chlup, 9.B

Školní kolo dějepisné olympiády

1. Vojtěch Jež, 8.D
2. Vlastimil Hejl, 9.D
3. Šimon Kučera, 7.B

Školní kolo olympiády v českém jazyce

1. Lucie Fadrná, 9.A
2. Aneta Leinveberová, 9.C
3. Zuzana Káčeriková, 9.D

Okresní kolo matematické olympiády

2. místo Zuzana Káčeriková, 9.D

Teoretická část krajského kola soutěže

Mladý chemik

2. místo Kristýna Šlégrová, 9.A
4. místo Simona Veverová, 9.C
8. místo Zuzana Káčeriková, 9.D

Konverzační soutěž v anglickém jazyce 2022

Kategorie 8. a 9. ročník:

1. místo - Barbora Šlégrová 9. A (postup do kola okresního)
2. místo - Eliška Přikrylová 9. D
3. místo - Magdaléna Hrdličková 9. B

Umělecká rada Masarykovy střední školy
Letovice
vyhlásila pro žáky 8. a 9. tříd základních škol
výtvarnou soutěž na téma „Podivuhodná
džungle“.

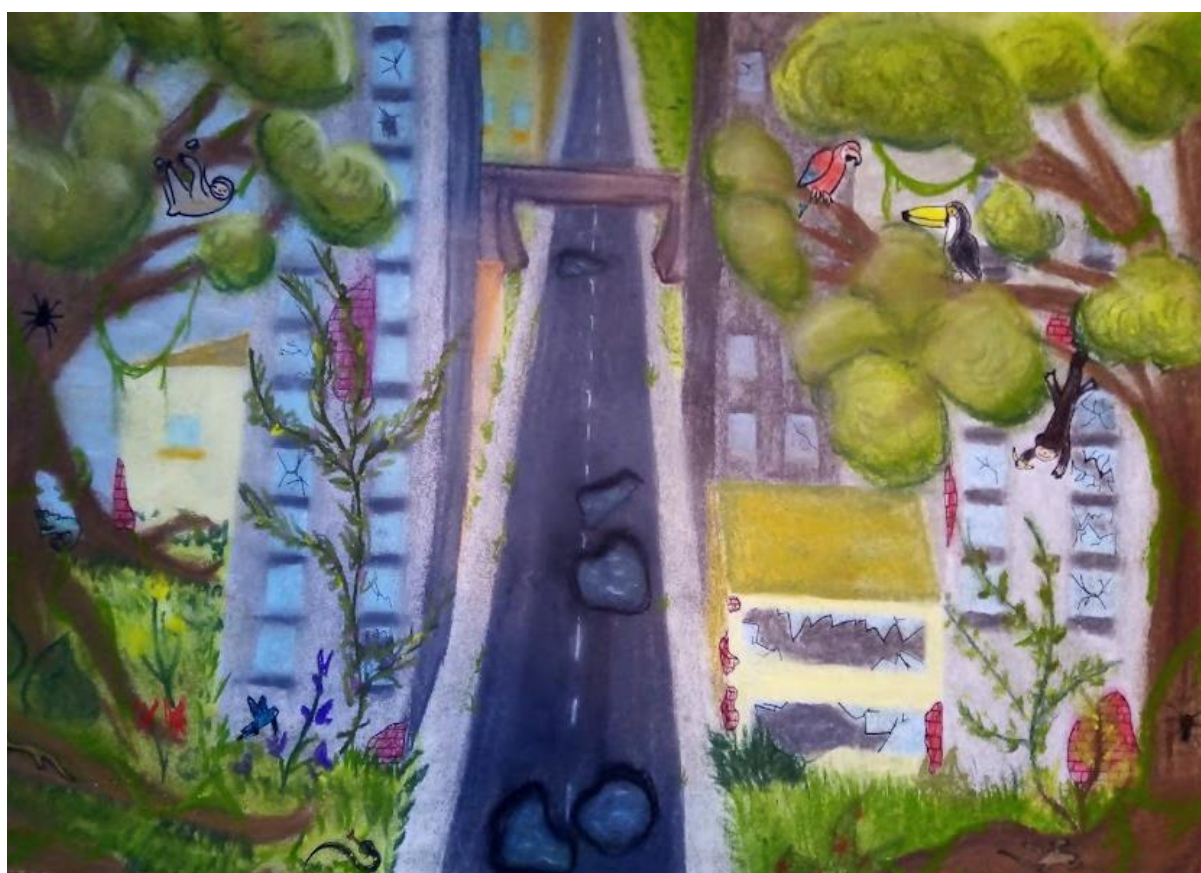
**2. místo obsadila Barbora Šlégrová,
na 4. místě se umístila Magdaléna Baranová.
Obě výtvarnice jsou žákyněmi třídy 9. A
letovické základní školy.**

BLAHOPŘEJEME!

Barbora Šlégrová

Magdaléna Baranová

Soutěž „Ukážeme vám, co ve vás vězí“

V úterý 23. 11. 2021 se na SOŠ a SŠ MŠP Letovice konala soutěž tříčlenných týmů, které byly sestaveny z žáků devátých tříd. Na žáky čekaly úkoly na třech stanovištích.

Na prvním stanovišti bylo za úkol vytvořit model 1. podlaží rodinného domu z lepenky v měřítku 1:25 podle půdorysu.

Na druhém stanovišti se žáci seznámili s prací umělců a namalovali si obraz.

Na třetím stanovišti měli žáci možnost poznat část základů zednické práce – poznávali jejich pracovní nářadí. Zájemci se mohli podívat i do dílen našich elektrikářů.

Jak název soutěže napovídá, úkoly důkladně otestovaly schopnosti zúčastněných. Soutěžícím se věnovali jak studenti, tak učitelé a mistři odborného výcviku. Přichystané úkoly vycházely z náplně

studijních i řemeslných oborů. Týmy našich žáků byly výborně sešrané a skvěle reprezentovaly naši školu.

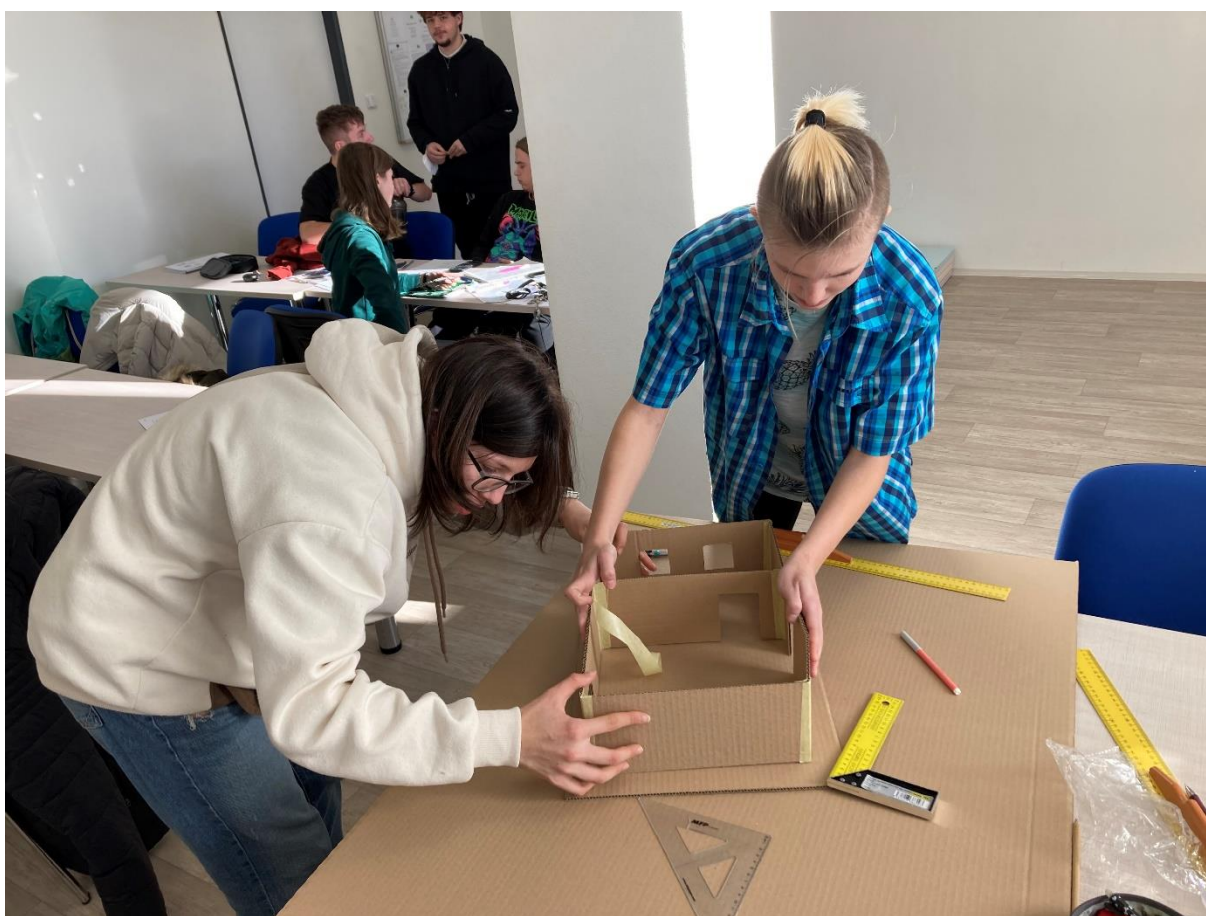
Umístění na stupních vítězů:

1. místo: tým děvčat ze ZŠ Letovice

2. místo: tým chlapců ze ZŠ Letovice

3. místo: tým ze ZŠ Lysice

Zvláštní ocenění poroty: tým ze ZŠ Boskovice

Mosty 2022

Letos se opět uskutečnila soutěž Mosty 2022 na Masarykově střední škole, kam dorazilo 13 týmů. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích: mosty postavené ve škole a mosty postavené na místě. Ve dvouhodinovém limitu na postavení druhého mostu probíhalo hodnocení mostů dovezených. Ty byly hodnoceny odbornou porotou jak po vizuální, tak po konstrukční stránce. Posléze přišly na řadu zátěžové testy. V těch se nejlépe umístil tým z Boskovic, který se svými dvěma mosty obsadil 1. a 3. místo. Nastaly i zajímavé situace, např. když se most

tak zkroutil, až závaží kleslo na zem a nemohlo se dál vážit. Soutěž ale proběhla bez problému a byla to zajímavá zkušenost.

Antonín Kubík 9.A

Výsledková listina recitační soutěže II. stupně

I. kategorie – 6. – 7. ročník

1. místo – Amálie Prajková 6. D

2. místo – Hana Hegerová 7. B

3. místo – Michaela Mašková 6. D

Eduard Kubík 7. B

Cena diváků : Anna Procházková 6. D

II. kategorie – 8. – 9. ročník

1. místo – Patrik Chlup 8. D

Antonín Kubík 9. A

2. místo – Michaela Rosičová 8. B

Jakub Kalivoda 8. D

Cena diváků : Michaela Rosičová 8. B

Celkem se soutěže zúčastnilo 23 žáků.

Lyžařské kurzy

Lyžařský výcvikový kurz 7. A a 7. B 2022

Na přelomu ledna a února jsem se zúčastnil lyžařského výcvikového kurzu na Dolní Moravě. První den bylo rozřazení do skupin, v následujících třech dnech byl výcvik po družstvech a poslední den byly lyžařské závody a volné ježdění. Součástí pobytu na horách byla také vycházka po okolí a přednášky, např. historie lyžování, nebezpečí hor, lyžařská výstroj a výzbroj a

všeobecná lyžařská průprava. Kurz trval od 30. ledna do 4. února. Lyžák jsem si velmi užil, nejvíce mě bavily lyžařské závody.

Eduard Kubík 7.B

Deník lyžařského kurzu 7.C, D na Dolní Moravě

27.2. – neděle

1. den – vyšli jsme půlku sjezdovky, poté proběhlo rozřazení do skupin, zkoušeli jsme různé lyžařské styly. Večer jsme měli společný program, kde jsme probírali lyžařský kurz.

28.2. – pondělí

2. den – první a druhá skupina zkoušela různé sjezdovky, které se zde nachází. Viděli jsme nejprudší sjezdovku na Moravě a na lyžích jsme projížděli kolem Stezky v oblacích. Večer jsme měli přednášku s horskou službou a prohlíželi jsme si fotky z dnešního dne.

1.3. – úterý

3. den – 1. skupina vyjela na nejvyšší bod Dolní Moravy Slamník, druhá skupina jezdila na stejných sjezdovkách jako v pondělí a třetí skupina už také začala jezdit na sjezdovce U Slona. Večer jsme měli přednášku o historii lyžování a hráli jsme společenské hry.

2.3. – středa

4. den – všechny skupiny vyjely na Slamník a tam jsme se vyfotili. Už i čtvrtá skupina zkoušela další sjezdovky. Viděli jsme největší visutou lávku v Evropě, která se ještě staví. Po příchodu na chatu jsme měli přednášku o disciplínách lyžování a hráli společenské hry.

3.3. – čtvrtek

5. den – dopoledne se konaly lyžařské závody a mezi tím jsme měli volné ježdění, které pokračovalo i odpoledne. Večer jsme si prohlíželi videa a fotky z celého kurzu a potom jsme měli diskotéku.

4.3. – pátek

poslední den – po snídani jsme se sbalili a v 10 hodin odjeli zpátky do Letovic.

Veronika Jachanová a Kateřina Illová, 7.C

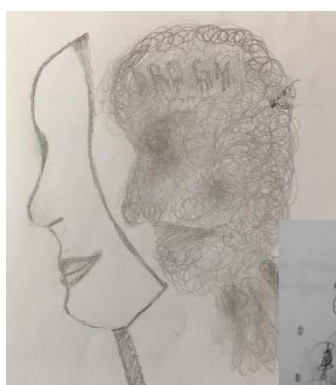

Trochu vážněji

Protidrogová

Beáta Marečková, 8.A

**Nebudeš-li drogy brát,
nemusíš se dluhů bát,
i když tě někdo bude štvát,
droga není kamarád,
piko, kokain, konopí,
ty s tebou ale zatočí,
proti tvým blízkým tě otočí!
A až jednou sám budeš
co s drogami zmůžeš?**

Protože cigárko už není v kurzu

Za časů našich rodičů, a ač mi možná nebudete věřit, ale i prarodičů, bylo hodně věcí podobných, jako dnes. Dospělí se tvářili, že oni byli vždy slušní a alkohol či cigarety neviděli ani z dálky. Natož aby je někdy zkusili. Jistě, byli i tací, kteří to mysleli vážně, ale věřte mi, zakázané ovoce chutnalo nejlépe i před 100 lety.

Velmi nenápadné skupinky se scházeli v rožku za školou na cigárko nebo dvě jak včera, tak třeba před třiceti lety. Takže si nemyslete, že jste vy, dnešní skoro dospělí vševědoucí pánové a dámy, jste nějak výjimeční. Jediný rozdíl je, že dnes vidíme s cigaretou v tlance i děti, které skoro netuší, co to ta cigareta vlastně je.

Kouř cigarety obsahuje mimo jiné:

Nikotin – látka, která je obsažena v listech tabáku virginského. Tabák si nikotin ve svých listech vytváří, protože je to přirozený jed pro mnoho jeho škůdců. Kromě vzniku závislosti lidskému tělu nikotin poškozuje cévy, což u mnoha lidí později vede k rozvoji srdečního infarktu neb mozkové mrtvici.

Arsen – je součástí látky, které se říká arsenik. Arsenik se používal jako jed na krysy. Arsenik také způsobuje rakovinu jater, kůže a plic. Byl jím otráven například slavný francouzský vojevůdce Napoleon Bonaparte.

Dehet – je to vlastně asfalt, který běžně vidáme na silnicích. Kuřáci v cigaretovém kouři vdechují maličké kapičky dehtu a asfaltují si tak plíce. Ty jsou potom černé a mohou v nich vzniknout různá onemocnění, nejčastěji rakovina plic. Za jediný rok do svých plic průměrný kuřák dostane zhruba čtvrt litru dehtu.

Polonium – je radioaktivní látka, která se do cigaret dostane díky hnojivům, která se používají při pěstování tabáku. Kuřák získá za celý život při kouření tolik radioaktivního záření, jako by chodil každý třetí den na rentgenový snímek plic.

Formaldehyd – používá se k nakládání mrtvých živočichů pro badatelské účely, aby zůstali po smrti vcelku a nerozpadli se. Když se nádoba s formaldehydem otevře, člověk pak začne kýchat, pálí ho oči, štípe v nose... Formaldehyd totiž dráždí naše sliznice.

Kyanid – prudký jed, který bývá hlavně v detektivkách označován jako cyankáli. Během druhé světové války se kyanid používal jako součást plynu (Cyklon B), který používali nacisté v koncentračních táborech.

Kadmium – jedovatý kov, který se hromadí v těle a vylučuje se z něj jen velmi pomalu. Proto mají kuřáci často od kadmia poškozené ledviny. Otrava kadmiem způsobuje poškození kostí a krve a může způsobit rakovinu. Kadmium se používá například na výrobu některých druhů baterií.

Toluen – používá se pro výrobu výbušnin a přidává se do barev a laků. Je to také nebezpečná droga, která poškozuje mozek, játra a dýchací cesty.

Amoniak (čpavek) – jedovatý plyn, který při vdechování poškozují dýchací cesty. Čpavek vzniká, když se rozkládají mrtvá těla zvířat a lidí, nebo když hnijí jejich výkaly. Z amoniaku se také vyrábějí hnojiva.

Oxid uhelnatý (CO) - je pro nás jedovatý, protože obsazuje červené krvinky, které pak nemohou roznášet kyslík po těle. Obvykle se to projevuje tak, že po určité době kuřáci přestávají mít cit v prstech na nohách, později jim začnou fialovět až černat.

V poslední době se však rozmohl jiný trend. Cigárko totiž už není tolik v kurzu. Přeci jen je vidět, a navíc s ním musíme ven, aby nebylo cítit (ale věřte, že po cigaretě smrdíte stejně, takže to hodně lidí pozná). A tak přišly nikotinové sáčky. K dostání je mnoho značek, například Dope, Snatch nebo asi nejznámější Velo (dříve Lyft).

Dalo by se říci, že je to dobrá alternativa pro kuřáky, aby si postupně odvykli příjmu nikotinu. Zároveň je to ale stále docela nebezpečná věc. Sáčky sice neobsahují tabák, ale velké množství nikotinu je pro tělo rychlou cestou k závislosti a efekt intoxikace je prakticky okamžitý. Navíc organismus mladých lidí není dovyvinut jak fyzicky, tak psychicky a závislost se rozvíjí mnohem rychleji než u dospělého.

Pravidelným užíváním sáčků se zvyšuje riziko leukoplakie, která se projevuje výskytem bílých či světle šedých skvrn v ústní dutině. Někteří uživatelé také mohou trpět zápachem z úst, zubními kazy anebo poničením tkáně dásní, což v konečném důsledku může vést až ke ztrátě části chrupu. Více o samotném nikotinu je zmíněno již výše.

Průměrná denní dávka „těžkých“ uživatelů lyftů je 10 sáčků denně, což je cca 100 mg nikotinu! Samozřejmě se to liší podle síly. Silné lyfty mohou mít až 28,5 mg. To je 285 mg nikotinu denně!! A to už je šílenost, že?

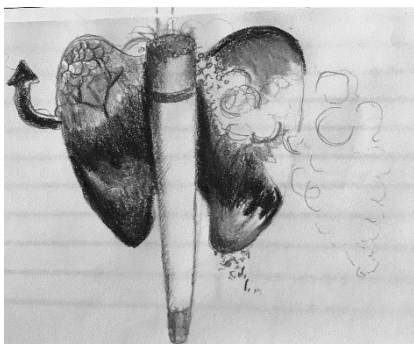
Bývalá studentka,

Natálie Rosičová

Drogy pohledem žáků 8. A, B, D

1. Myslím si, že drogy jsou

škodlivé, návykové, nic nevyřeší, zbytečné, velmi velkým problémem a obrovským zlem této doby, nebezpečí pro člověka, látky nebezpečné pro náš život, nepotřebné a nevidím důvod je brát, látky, které člověka zabíjejí ať už fyzicky nebo psychicky; něco, s čím by člověk měl zacházet opatrně, špatným rozhodnutím do života.

2. Když slyším o mladých lidech, kteří berou drogy, tak mi to přijde smutné a zbytečné; mě to děsí, protože je riziko, že umřou; myslím si, že si zničili život; je mi jich líto, pokud si prochází něčím těžkým; řeknu si, že je asi něco špatně; za jakým účelem je berou a hlavně proč, vždyť jim to může zničit celý život; říkám si, že takový nikdy nebudu.

3. Rodiče dětí, které berou drogy, by měli být velice ostražití; pomoci svým dětem, aby to přestaly brát; usilovat o to, co nejdříve tomu zabránit; dávat větší pozor, co jejich děti dělají; do toho zasáhnout a začít řešit; zjistit proč je berou a dítě závislosti zbavit; je od toho nějak odstříhnout, vyhledat specialistu; zasáhnout včas a dávat na své děti pozor.

4. Jsem rád, že neberu návykové látky, nikdo z mých přátel a rodiny nebere drogy; neberu drogy a doufám, že nikdy nebudu brát, protože si myslím, že ze začátku vám mohou něco dát, ale přitom vám vezmou všechno; jsem dobře vychován a nikdy nebudu brát drogy; většina společnosti drogy odsuzuje a tento problém se dosti řeší; někteří lidé jsou rozumní a nemají drogy zapotřebí, i když prochází špatným obdobím; mám svou svobodnou vůli; jsem v dobré partě lidí, kteří mají na drogy podobný názor.

Ten dělá to a ten zas tohle slovy klasika zahajujeme novou rubriku našeho časopisu, kde představíme různá povolání. Třeba to pomůže někomu z Vás i při výběru profesní cesty. A možná si taky někdo uvědomí, jak moc se musíme všichni celý život učit něčemu novému.

Rozhovor s manažerkou skladu

1. Jaké je vaše povolání?

Jsem manažerkou skladu, ve kterém pracuje 60 lidí.

2. Co se u vás v práci dělá?

Naše firma vyrábí elektronové mikroskopy (pro představu, nejsou to mikroskopy optické, které možná znáte, ale jsou to obrovské, až dvou tunové mikroskopy, které mají zvětšení několik milionů).

3. Jaké školy byly potřeba vystudovat?

Na tuto pozici je potřeba vysokoškolské vzdělání.

4. Jaké dovednosti jsou pro vykonávání vaší práce potřeba? (např. jazyky, řidičský průkaz...)

Je potřeba umět vést lidi a rozvíjet je, být schopen operativního rozhodování pod časovým tlakem, důležitá je znalost angličtiny a flexibilita.

5. Jak vás vaše práce baví?

I po osmi letech mě práce baví, protože se nejedná o stereotypní práci a máme tu skvělý kolektiv.

Děkujeme za rozhovor.

1. Jaké je vaše povolání?

Mé povolání je pedagog volného času. A zastávám funkci ředitelky Letokruhu – střediska volného času v Letovicích.

2. Co se u vás v práci dělá?

Zvenku to vypadá, že vedeme zájmové kroužky a jezdíme s dětmi na tábory a pobyty (třeba na lyžovačku nebo na vodu), ale to ve skutečnosti zabírá tak 20% času. Těch zbývajících 80% je různé papírování, výkazy, psaní žádostí o projekty. Pak třeba tvorba plakátků, práce v informačním systému, tvorba webovek. Také péče o budovu a zahradu, práce v keramické dílně. Když je potřeba, vaříme na táborech. Metodicky vedeme naše externí vedoucí, pořádáme pro ně školení.

3. Jaké školy byly potřeba vystudovat?

Jako pedagog volného času musíte mít pedagogické vzdělání. Např. střední pedagogickou školu, i když je určitě výhoda mít vystudovanou vysokou školu s pedagogickým zaměřením. Je dobré, když se v nějaké oblasti specializujete, např. v oblasti sportu, nebo výtvarky, či hudebky. Já mám například vystudovanou češtinu a pedagogiku na Masarykově univerzitě, doplnila jsem si maturitu z výtvarky o keramické kurzy, vedu keramiku. Ale mám i lyžařský kurz a teď se intenzivně učím angličtinu, abych si dodělala státnici. Zkrátka člověk se musí pořád učit, i když je mu třeba čtyřicet.

4. Jaké dovednosti jsou pro vykonávání vaší práce potřeba?

Musíte být dost všestranní, zrovna před chvílí jsem slyšela mluvit kolegyni anglicky. Takže jazyky určitě. Musíte velmi dobře komunikovat v češtině, třeba právě kvůli psaní grantů. Musíte se specializovat aspoň na jednu oblast, lépe na dvě, například sport a výtvarka. Je nutné mít řidičský průkaz, protože máme služební auta. A musíte to skvěle umět s dětmi. A

vlastně s lidmi vůbec. A je nutné se stále vzdělávat. Víc než pedagog jste ale spíš manažer, a to je nutné zvládnout. Není toho málo, že?

5. Jak vás vaše práce baví?

Hodně. Kdysi jsem pracovala jako školitelka u firmy, kterou určitě znají milovníci moderního oblékání, New Yorker. Bylo to fajn, hodně jsem cestovala, ale práce jako pedagog volného času mi dává větší smysl. Baví mě obrovské možnosti a volnost, v tom, co můžu dělat pro děti o dospělé.

Ivona Kubíková, Mgr.

Vlastní tvorba

Jak hrady ke svému jménu přišly

Pověst o hradu Pecka

Nejdříve hrad neměl jméno, a proto král přemýšlel, jak se bude nazývat. Napadaly ho různé věci, ale chtěl něco zajímavějšího. Jednou v létě poprosil sluhu, aby mu přinesl třešně. Poslední třešeň neměla vůbec pecku a král se ptal sluhy: „Kde je pecka?“ Sluha odpověděl: „Není pecka.“ A tak krále napadlo, že hrad pojmenuje Pecka, aby každá třešeň bez pecky pecku stejně měla.

Bohdan Leuchin, 6.A

Pověst o hradu Loket

Kdysi dávno se začal stavět hrad, ale nikdo nevěděl, jak se bude jmenovat. A jak čas utíkal, tím víc lidé chtěli vědět, jak se bude jmenovat. A už tady byl ten den, den odhalení hradu a také jeho jména. Avšak stále nikdo nevěděl, jak se bude jmenovat. V poslední hodině ještě stavitelé nosili vybavení do hradu. Když tam stěhovali velký stůl, tak se jeden z nich bouchl do lokte a zakřičel: „Au, můj loket!“ A nápad byl na světě, hrad pojmenovali Loket.

Štěrbová Aneta, 6.A

Pověst o hradu Žebrák

Jednou šel okolo hradu stařec, který neměl domov, jídlo ani peníze, vlastně to byl takový žebrák. Šel do hradní kuchyně zeptat se, jestli mu nedají něco k jídlu. Ale to už ho hnali až k bráně. Stařeček se rozzlobil a řekl: „Když jsou na mě takoví, tak ať jsou chudší než já!“ Roky plynuly a hrad chudl a chudl a král měl velké dluhy. To rozzlobilo

sousedního krále Viléma III. a vyrazil s vojskem na hrad. Král už vojsko dávno neměl, tak raději utekl. Hrad byl dobyt, vykraden a zpusťošen. Po nějaké době se král dobelhal zpět k hradu, no král, teď už spíš žebrák, jako ten stařec, který se teď toulal bůhvíkde. Král rozčileně vykřikl: „Když to zavínil žebrák, tak se tak bude jmenovat i hrad.“ Král pak utekl do lesa a už o něm nikdy nikdo neslyšel, ale jméno Žebrák už hradu zůstalo.

David Galusek, 6.A

Co si asi myslí naši mazlíčci?

Ilustrace (není-li uvedeno jinak
Patrik Chlup 8. D)

Očima našeho psa

Jsem velký, mohutný pes, který má od ostatních neuvěřitelný respekt – yorkšírský teriér. Je 5 ráno, celá bytovka v Letovicích spí, měla bych začít štěkat, abych všechny vzbudila. Nikdo mě v okolí už nemá rád a všichni si na mě stěžují. Ale to nezmění moje konání. V rohu se pohnul o jeden milimetr chomáček prachu, vytočí mě to natolik, že začnu vrčet a mám hysterický záchvat, stejně tak u vysavače a koštěte. Nevládnou jít večer spát, pokud už panička neleží, byla bych přece sama a to není možné. O půlnoci je mi zima, začnu na ni škrabat, aby mě pustila pod peřinu, potom už nevládám to velké vedro, vylezu. Za další půl hodinu je mi opět zima, takže znovu škrabu a otravuju, to mě baví nejvíc. Koukám z okna, co se děje na ulici,

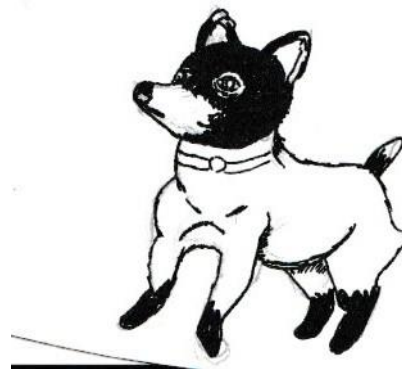

projde tam tolik dětí, samozřejmě musím bez výjimky na každé štěknout. Nemám lidi ráda, ovšem jiná je, pokud mají v ruce jídlo. Jinak jsem moc hodný a poslušný pes.

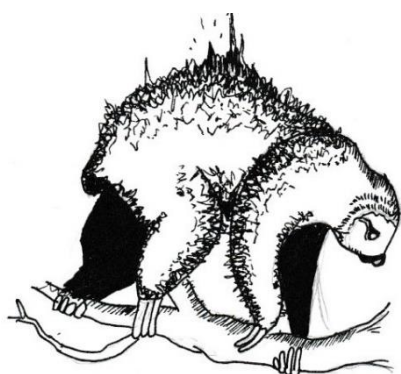
Text a kresba Pavlína Kalhousová 8. D

Z NÁZORU PSA

Tohle je můj páníček. Bojím se ho ? Ne! Sežere všechno, na co se podívá? Ano! Dej mi! Povídám mu, nerozumí mi, mluví totiž jakýmsi zvláštním jazykem. Nemá chlupy, velké uši, vlastně nemá většinu věcí, co mám já. Na záchod chodí do zvláštní díry. No nemá to vůbec jednoduché. Ptáte se, jestli je mi ho líto? Ano je, ani nevíte jak moc ..Vždycky ráno odejde a večer přijde celý rozlámaný a unavený . Prý se tomu říká „Práce“. Nemá ani chuť lovit, počůrat vše co se dá. Jeho život je vážně na nic. Každý večer bere do rukou podivnou krabičku s tlačítky, jinak si hrát totiž neumí. Je to můj „Pán“ to sice nevím proč, ale i tak ho mám rád a užíváme si společně mnoho legrace.

Bilanová Anetta 8.D

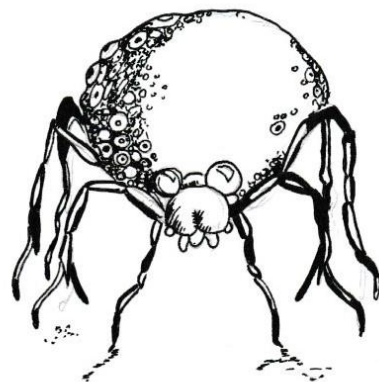
Z názoru lenochoda

Lidé mě fascinují svým tempem, jak rychle chodí, i když nikam nespěchají, proč nejdou hezky pomalu a v klidu? Zajímá mě, proč si lidé nesednou taky na větev a neodpočívají jako já. Z toho rychlého tempa se jim může zatočit hlava. Nebo ještě hůř, budou unavení a to nikomu neprospívá. Proč se nesnaží dát si šlofíka i během dne? Jíst a spát, to je žůžo. Oni se dokonce v tom rychlém tempu i nACPávají. Taková chůze je náročná a ještě u toho jíst, no to by lenochoda ani nenapadlo. Jsem z toho tak zděšený, že už jen při té myšlence se musím pevně držet, abych nespádl z větve, jak mě to rozjímání unavilo... uáááááá, pardóóóóón, jsem příliš unaven jdu spát.

Roman Celta 8. D

Z názorů pavouka

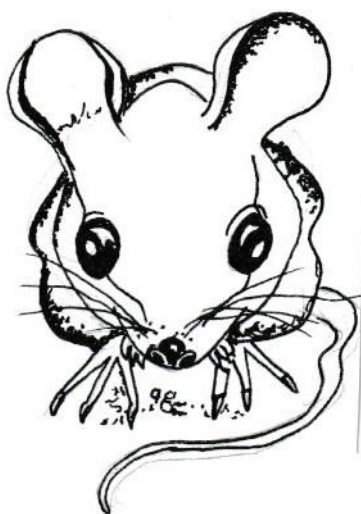
Tady bydlím, bydlí tu celá moje rodina. Jenomže tu bydlí i ten tvor. Bůh ví co to je, ale je to asi tisíckrát větší než my, pavouci.. Je nebezpečný! Zabil moji tetu a strýce! Slyšel jsem, že kdykoliv někdo z nás vyjde z úkrytu a on nás uvidí, dopadne to špatně.. Má to tu však hezké a velké, je to lepší než být venku, ještě takhle v zimě. Je tu ale nepořádek, všude drobky od různého jídla, což je pro nás dobře. Vždycky když ráno odejde, máme čas to tu prozkoumat a dát si něco dobrého. A hele, zrovna odchází, jdu si dát něco k snědku. Počkat, on se vrací! To zpátky nestíhám.. Schovám se pod obal od čokoládové tyčinky, kterou včera jen tak hodil na podlahu. Uf, to bylo těsné. Jen už zase běž pryč, chci se pořádně nadlábnout.

Lucie Marková 8. D

Z názorů myši

Jsem myš bydlící ve starším městském domě, v obývacím pokoji pod gaučem, vedle zásuvky.

Mám svého člověka, který o mně asi neví. Je divný. Nemá ocas a pořád vysává koberec. Jednou mě málem vysál vysávací trubicí. Ale mám ho ráda, protože nepreferuje kočky, které jsou absolutními hubiči naší populace. Neustále mi před díru pod gaučem dává dřevěné destičky s želízky a sýrem. Nevím, co tím sleduje, ale přestože, když si teď koupil nový vysavač, tak se asi dám na ten sýr.

Patrik Chlup 8. D

Z NÁZORŮ MYŠI

Ahoj, jsem myš, lidé mě nemají rádi ,protože jim pořád něco rozkousávám nebo co? Jeden den mi člověk nastražil pastičku se sýrem a myslel si ,že se do ní chytну. Ale my nejsme tak hloupé ,jak si myslíte. My si vezmeme malý klacíček a na pastičku ho hodíme, past sklapne a mi si vezmeme sýr a jdeme pryč. Druhý den se jde člověk podívat jestli někoho chytil. Když tam nikdo není ,tak začne zuřit a nadávat, ale my myši jsme vlastně rádi ,že nám nachystá snídani až pod nos.

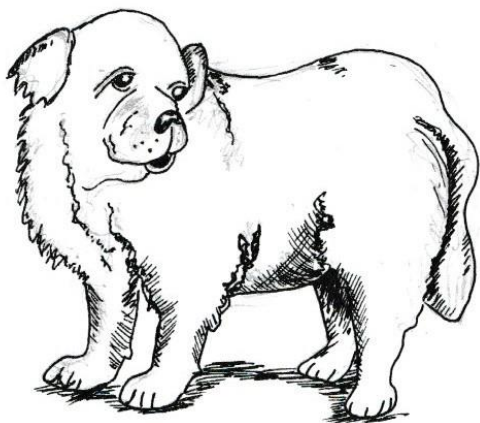
František Jíra 8. D

Z názorů slepice

Jsem slepice a můj pán mi říká Hedvika. Žiji společně se svými kolegyněmi v moderně vybaveném a novém kurníku. Každý den za námi náš pániček chodí, nosí nám vodu, přisypává krmení a když mu vyplkne nějaké vejce tak je velmi rád a dává nám navíc zrní. Později nás vypustí z naší ohrady, hned na to spěcháme ke kočičí misce a snažíme se kočkám vyzobat

jejich delikátní granule. To se však nelíbí páničkovu kocourovi Arnoštovi, který má vždy u pána větší zastání než my, proto nás vždy vyžene. Ale i přes to mám svého pánička velmi ráda Vojtěch Jež 8. D

Z názorů psa

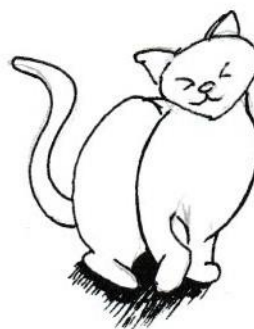

Já mám svého pána moc rád, je to můj vůdce smečky, který si se mnou hraje. Shání pro mě jídlo, které mi dává do misky a vždy když sežene nějakou voňavou dobrotu, tak se snažím kousek vyloudit. V noci přebývá ve své velké boudě a já jsem zase v té své, která je o dost menší. Ráno se s ním rád vidím, ale on vždy vleze do podivné boudy, která ho odnese pryč. Odpoledne ho naopak přinese zpět. Na tuto chvíli se velmi těším, protože pak s ním můžu být až do večera, dokud nevleze bílá koule na oblohu, to mě zase nechá v boudě a jde do té své. Proto vyji na tu kouli, aby zase zalezla a já mohl být se svým pánem. Možná se té bílé koule bojím, ale já ho před ní ochráním.

Jan Přichystal 8. A

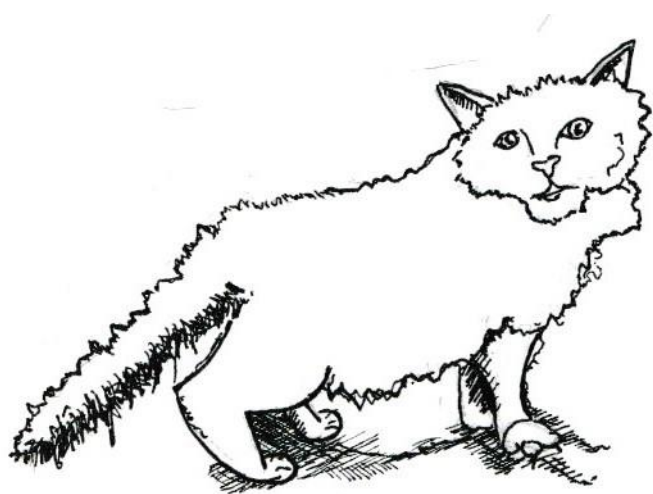
Z POHLEDU PSA

Konečně jsem se dostal domů, kde na mě a mého pánička čekal neočekávaný host. Bylo to další zvíře. Bylo mi docela podobné, až na jeho otravné malé drápky a bylo o něco menší. Bylo mi oznámeno, že je to prý teď můj nový kamarád. Pomyslel jsem si, jak bych se já věrný pes mohl kamarádit s nějakou novou kočkou, která přijde pouze, když se jí bude chtít. Ze začátku jsem pochopitelně žárlil a bál se, že tahle nová kočka mi sebere veškerou pozornost mého pána. O pár dnů později jsem si uvědomil, že tento nováček vůbec nemusí být mým nepřítelem. Jednoho dne jsem se rozhodl jít se seznámit. Ukázalo se, že to vůbec nebyl špatný nápad. Zjistil jsem, jak i taková obyčejná kočka, může být skvělým mazlíčkem i dobrým kamarádem. Od té doby už si nedokážu představit svůj život bez ní.

Štěpánka Sýkorová 8. D

Co si myslí králík

Když jsem se vzbudil , čekala na mě plná miska granulek a sušených jablek , jenže to nebylo všechno , co na mě čekalo . Za klecí stála chlupatá kočka a otravně mě sledovala . Potom přišla panička , aby u mě vyčistila a ta kočka za mnou přišla a hodila mi hračku , takovou kuličku s rolničkou . Nechtěla mi ublížit , jen si semnou hrát . Když jsem večer usínal , slyšel jsem slabé zavrnění a ta kočka si

lehla vedle mé klece . A každý večer spolu usínáme .

Ze života kapybary

Zdravím vše, já jsem kapybara, nejpřátelštější živočich na Zemi, těší mě. Nebojím se ničeho, neboť se přátelím s psy, kočkami a dokonce i aligátory. Samozřejmě že i lidé bývají mí přátelé, ale kdykoliv mě nějaký ten člověk spatří, začne dělat podivné zvuky jako " Jéééé " ... Nechápu, co to znamená, ale potom co to kdykoliv udělají, mi dají nějaký pamlsk nebo mě pohladí, takže to neřeším. Většinu dne ležím na břiše a konzumuji dobré traviny, a až kdy zapadá ta zářivá koule, kterou mám celý den nad hlavou, se rozhodnu něco podniknout. Ale nikdy nejdu sama. V našich stádech bývá až 40 členů, takže vždy se najde někdo, kdo jde prozkoumávat venek se mnou. Ale chůze je unavující, takže ty vycházky vůbec netrvalí

dlouho. Teď mě prosím omluvte, musím se vrátit k mému milovanému dennímu nicnedělání.

Spáčilová Lucie 8.A

Z názoru psa

Jmenuji se Akim, mám rok a půl a jsem pes rasy Jorkšír biewer teriér. Moje panička se jmenuje Sára a je jí 13 let. Jsme nejlepší kamarádi. Už mi konečně rozumí co po ní chci. Když se mi chce v noci čůrat, zaštekám a olíznu ji tvář. A když si chci hrát, stoupnu si na zadní nožky a poprosím. Venku mě Sárinka trénuje aport a

různé povely. Máme totiž velikou zahradu, kde se vyběhám. Už si umím na povel sednout, lehnout, poprosit, štěknout a podávám jí pravou i levou pacinku. Je to moooc prima. Vždy dostanu potom pamlssek, který mám moc rád. Už se těším na léto. Teď se mi do té zimy nechce. Sníh mě studí do tlapek. Myslím si, že mám krásný život.

Foto a text

Sára Přichystalová 8. D

Anketa o školní jídelně

Zeptala jsem se třiceti žáků druhého stupně na jejich názory na školní jídelnu, a co by popř. chtěli změnit. 20% žáků k jídelně nemělo žádné připomínky a zbývajících 80% nejčastěji zmiňovalo následující -

1. Bylo by lepší mít na výběr ze dvou jídel, jako to mají čtvrté třídy na náměstí.
2. Raději by si řekli, jakou porci chtějí, než aby ji dostali předem určenou.
3. Větší výběr pití by byl super, třeba více druhů čaje a šťáv.
4. Bylo by super, kdyby byl v jídelně nějaký menší obchůdek, kde bychom si mohli koupit něco na oběd nebo na svačinu.
5. Zmínilo se, že by obědy měly být zdravější a častěji k obědu přidávat saláty.
6. A naopak by hodně lidí chtělo více 'nezdravých' obědů, jako třeba pizzu, řízky, či hranolky.

Valerie Janečková 8. C

Kuchařka z doby covidové - 2. část

Palačinky

- Ingredience

- 250 g hladké mouky
- 0,5 litru polotučného mléka
- 2 vejce
- Špetka soli
- Olej na smažení
- Marmeláda

- Postup

1. Mouku, vejce, mléko a špetku soli důkladně smícháme do tekutého těsta, ve kterém nejsou žádné hrudky.
2. Na sporáku rozehřejeme pánev. Jakmile je pánev rozehřátá, nanese na ni tenkou vrstvu oleje.
3. Ve chvíli, když je olej dostatečně rozehřátý, vlijeme na pánev těsto pomocí naběračky. Těsto nám vytvoří palačinku (tvar kruhu)
4. Poté, co je dozlatova osmažena první strana, palačinku otočíme. Druhou stranu též smažíme do zlatova.

5. Hotovou palačinku předáme na talíř.
6. Na závěr palačinku namažeme marmeládou, apod.

Káčeriková Zuzana, 9. D

PÓRKOVÝ KRÉM

- 100g másla
- 1 velký pórek
- 3 brambory
- 1,5 dcl smetany
- 0,75 - 1 l zeleninového vývaru
- sůl
- rohlíky (veka, toustový chléb)

Krutony: pečící papír vytřeme máslem a dáme na něho na kostičky nakrájené rohlíky nebo jiné bílé pečivo a dáme na 10 min. upéct do trouby **Polévka:** na máslo dáme zpěnit na kolečka nakrájený pórek, necháme zesklivatět, potom trochu pórků odděláme na misku. Zalejeme zeleninovým vývarem, osolíme a vaříme cca 15 minut. Přidáme oloupané, na kostičky nakrájené brambory a vaříme do změknutí. Až jsou brambory měkké, přidáme smetanu, krátce povaříme a tyčovým mixérem polévku rozmixujeme na krém. Dáme na talíř, ozdobíme podušeným pórkem a přidáme krutony.

Hrdličková Magdaléna, 9. B

Tomatoe pasta

Potřebné suroviny:

- 300g balkánského sýru (2 menší balení)
- 5 velkých oloupaných rajčat ze slupky
- 4 stroužky česneku
- Pepř, oregano, pizza koření
- 3 polévkové lžíce olivového oleje
- Bazalkové pesto
- těstoviny

Postup:

1. Nejprve si předehřejeme troubu na 200 °C .
2. Spaříme si rajčata v horké vodě, následně oloupeme ze slupky a nakrájíme na větší měsíčky. Oloupaná rajčata vložíme do zapékací misky spolu s balkánským sýrem, přidáme 4 oloupané stroužky česneku a všechno rovnoměrně zalijeme třemi lžícemi olivového oleje.
3. Ochutíme pepřem, oreganem a pizza kořením, podle vlastní potřeby. Pokud chceme,

můžeme si to i lehce přisolit, ovšem balkánský sýr už je sám o sobě dost slaný. Dáme do trouby a pečeme 30 – 45 minut.

4. Mezi tím si připravíme potřebné množství libovolných těstovin a dáme je vařit. Počkáme, dokud nebudou dostatečně měkké a scedíme je.

5. Až se nám upečou rajčata se sýrem, vezmeme si ruční mixér a vše pořádně rozmixujeme. Do omáčky přidáme 2 polévkové lžice bazalkového pesta a smícháme s těstovinami.

Leinveberová Aneta, 9. C

Tortila

Suroviny

- ✚ 1 balení tortill
- ✚ Asi $\frac{3}{4}$ kg kuřecích prsních řízků
- ✚ 1 cibule
- ✚ Zelenina (okurka, rajčata, salát, paprika...)
- ✚ Dresink (např. 1 balení bílého jogurtu s mletou paprikou a stroužkem česneku)
- ✚ Sůl a koření dle chuti

Postup

Kuřecí prsa umyjeme a spolu s cibulí nakrájíme na nudličky nebo malé kousky. Cibulku poté osmahneme na pánvičce a přidáme maso, které následně osolíme, okořeníme a necháme podusit, dokud není maso hotové.

Mezi tím si připravíme zeleninu, kterou očistíme a nakrájíme, popřípadě natrháme, na drobné kousky a odložíme si vše na talíř.

Dále budeme potřebovat dresink. Můžeme použít přímo nějaký z obchodu nebo si ho vyrobit doma. Např. smíchat bílý jogurt s rozdrobeným stroužkem česneku a trošku mleté papriky. Opět podle chuti.

Až máme vše hotové a maso se nám pomalu dodělalo tak podle pokynů na obale nahřejeme tortilly.

Jakmile je vše připraveno, můžeme si na tortillu dát, co chceme a kolik toho chceme.

Dlabaja František, 9. B

ŠPAGETY S OMÁČKOU, MLETÝM MASEM A SÝREM

SUROVINY:

400g libovolného mletého masa
1 balíček špaget
1 l drcených rajčat
¼ sáčku provensálského koření
sůl
pepř
cukr
sýr na posypání

POSTUP:

Špagety uvaříme podle návodu do měkka. Po uvaření zcedíme a smícháme s omáčkou, kterou připravíme následovně:

Na rozpáleném tuku orestujeme mleté maso.. Jakmile se maso zatáhne, přidáme provensálské koření, pepř a restujeme, dokud maso nezhnědne. Poté maso zalijeme drcenými rajčaty, dochutíme solí a asi 2 lžícemi cukru a necháme povařit. Poté nalijeme na zcezené špagety a dobře promícháme. Můžeme servírovat a na talíři podle chuti můžeme posypat nastrohaným sýrem.

Lucie Fadrná, 9. A

ŠPENÁTOVÉ LASAGNE

Budeme potřebovat:

- lasagne
- Mražený špenát
- 2 smetany ke šlehání
- 1 tvaroh
- sýr Grand Moravia
- 2 vejce
- špetka soli

Příprava:

Jako první si rozmrazíme špenát. Poté si nachystáme velkou mísu, v níž smícháme špenát, vajíčka, smetany, tvaroh, špetku soli a asi 3/4 balíčku sýru. Jakmile máme všechny suroviny smíchané, připravíme si zapékací mísu, do které postupně naskládáme lasagne se směsí. Uděláme asi 4 vrstvy, potom přikryjeme alobalem a vložíme do předehřáté trouby na 200°C.

Jakmile jsou těstoviny měkké, odděláme alobal a lasagne posypeme zbytkem sýra a necháme ještě chvíli péct, než se na povrchu opeče do zlatova. Poté vyndáme z trouby, nakrájíme a můžeme podávat.

Čornejová Viktoria, 9. D

Co nás zajímá

Guinness six nations cup

Guinness six nations cup je nejvyšší evropská ragbyová soutěž, ve které hrají týmy Irska, Skotska, Walesu, Anglie, Itálie a Francie. Six nations cup začíná začátkem února a končí v půli března. Nejdříve se hrál jenom Home nations cup, kde hrálo jenom Irsko, Skotsko, Wales a Anglie, později se hrál Five nations cup, kde hrála i Francie, a od roku 2000 přijali i Itálii. Většina titulů patří Walesu a Anglii. Irsko a Francie také vyhráli, ale Itálie a Skotsko jsou zatím bez výhry.

Každý s každým hraje jednou a někteří hrají o nějaké poháry, např. Irsko, Skotsko, Wales a Anglie hrají o Triple Crown, např. když Anglie porazí všechny britské týmy. Ten tým, který porazí všechny ostatní týmy, vyhraje titul Grand Slam, Skotsko a Anglie hrají už dlouhodobě o Calcutta Cup, Wales a Skotsko hrají o Doddie Weir Cup, Itálie a Francie hrají o trofej Giuseppe Garibaldiho. Six nations 2021 vyhrál Wales, ale Skotsko, kterému fandím, hráli výborně a uteklo jim vítězství o kousek.

Eduard Kubík 7.B

